

Publicerad 2008-05-04 17:11 av Glittra G

Han trodde att han kunde omvända mig med en flaska blåbärsramlösa

Han tittade på mig länge.

Frågade om jag bara hade bestämt mig.

Som ett envist litet barn.

Att jag inte ville ha någon.

Han trodde att han kanske skulle kunna omvända mig.

Jag kysste honom på halsen.

Skakade på huvudet.

Sa att jag blev stressad av för många frågor.

Och att jag drog om jag kände ett alltför starkt intresse från någon.

Så han bar mig till sängen i stället.

Där inga ord längre var nödvändiga.

Efteråt låg vi kvar i sängen en stund.

Han lekte med mitt hår.

Det var skönt.

Vi småpratade.

Jag blundade och drömde mig bort.

Och i min dröm var det inte hans händer.

Som snurrade på mitt långa hår.

Jag kände mig törstig.

Skulle hämta vatten.

Men han tog upp en flaska blåbärsramlösa från sin jacka.

Jag log.

Jag älskade verkligen den.

Och han kom ihåg det från sist.

Det var gulligt.

Men det ändrade ingenting.

Kanske förstod han det den här gången.

Han var ändå tvungen att gå.

Han fick inte stanna hos mig.

Trots att han hade med sig en flaska blåbärsramlösa för min skull.

Bara för min skull.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Glittra G med Poeter.se id #18181 innehar upphovsrätten